

ความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 2

ปิยะนุช อินสองใจ *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 2 จำแนกตามเพศ และระดับประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนในอำเภอเชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 86 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) จำนวน 86 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .936 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 2 จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยหาค่า t-test แบบ Independent ส่วนที่จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยค่า One way analysis of variance เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's post hoc comparison)

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนในอำเภอเชิงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน เรียงตามลำดับ คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน ด้านครู ด้านการนิเทศภายใน และด้านการบริหารหลักสูตร ทุกด้าน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนในอำเภอเชิงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนในอำเภอเชิงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และรายด้านแตกต่างกันคือด้านนิเทศภายใน

คำสำคัญ

ความพึงพอใจ ครู การบริหารงานวิชาการ

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้ซึ่งกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตดี มีความสามารถแข่งขันในเวทีโลก โดยให้สถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างคนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันในเวทีโลก "หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

ในด้านการบริหารจัดการการศึกษาในปัจจุบันออกเป็น 4 ด้าน ใช้กรอบการบริหารของสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล โดยนำหลักการว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ซึ่งเรียกกันโดยทั่วไปว่า “ธรรมาภิบาล” ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่ามาบูรณาการในการบริหารจัดการศึกษา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนในฐานะที่เป็นนิติบุคคลด้วย โดยนำหลักธรรมาภิบาลดังกล่าวมาบูรณาการเข้ากับการดำเนินงานด้าน

ต่าง ๆ ของสถานศึกษาซึ่งได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป และให้ความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักที่มีความสำคัญที่สุดเนื่องจาก เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของสถานศึกษา (กมล ภู่งประเสริฐ. 2544 : 6) ซึ่งต้องมีการบริหารจัดการการศึกษางานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของ สถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับงานวิชาการทั้งสิ้น งานวิชาการเป็นกิจกรรมการ จัดการเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ แบบเรียน งานการเรียนการสอน งานสื่อการเรียนการ สอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานวางแผนการศึกษา และงานประชุม อบรมทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ (จิรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ;2550 : 2)

จากหลักการดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงาน วิชาการโรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 โดยการศึกษา ความพึงพอใจ ตามองค์ประกอบการดำเนินงานดังกล่าวซึ่งการวิจัยครั้งนี้ จะช่วยให้ทราบถึงความความพึงพอใจ ของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการโรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน เขต 2 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงในด้านงานวิชาการในโรงเรียน ตลอดจน การพัฒนาครูและบุคลากรในโรงเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการได้อย่างมี ประสิทธิภาพ อันเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการดำเนินงานวิชาการให้บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการโรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 ในด้านการบริหารหลักสูตร ด้านครู ด้าน การนิเทศภายในและด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการโรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 โดยจำแนก ตามเพศ และประสบการณ์ ในการทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ครูผู้สอนในระดับต่างๆของโรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 ในปีการศึกษา 2560 จำนวน 120 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง 86 คนโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling)

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และประสบการณ์การทำงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการโรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ 1.ด้านการบริหารหลักสูตร 2.ด้านครู 3.ด้านการนิเทศภายใน 4.ด้านวัดผลและประเมินผลการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการโรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 ที่สามารถวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการโรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด คือ 5,4,3,2 และ 1

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน 4 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1.วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และประสบการณ์การทำงาน โดยใช้ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2.วิเคราะห์ความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการโรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.วิเคราะห์ความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการโรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยค่า t-test แบบ(Independent)

4. เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ใช้การวิเคราะห์โดยค่า One-way analysis of variance

ผลการวิจัย

1. ครูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการโรงเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับตามค่าเฉลี่ย คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน ด้านครู ด้านการนิเทศภายใน และด้านการบริหารหลักสูตร ในการทำข้อวิจัยเพื่อพัฒนาองค์กรเมื่อพิจารณารายข้อในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการนิเทศภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการบริหารหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ครูที่มีเพศ ต่างกัน มีความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการโรงเรียนในอำเภอ เชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 2 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และรายด้านแตกต่างกันคือด้านนิเทศภายใน จึงนำค่าคะแนนเฉลี่ยไปทำการเปรียบเทียบพบว่าครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี กับ ครูที่มีประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไปค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการ ด้านการนิเทศภายในแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มี ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความพึงพอใจมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป

การอภิปรายผล

จากการวิจัยความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการโรงเรียนในอำเภอเชียงกลาง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 2 มีประเด็นสำคัญจะนำมาอภิปราย ดังนี้

1) ด้านการบริหารหลักสูตร โดยภาพรวมครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แสดงว่า ครูผู้สอนมีการเตรียมความพร้อมโดยการเข้ารับการอบรมการจัดทำหลักสูตร มีการวางแผนจัดทำ วิเคราะห์หลักสูตร ตลอดจนดำเนินการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผลการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดการบริหารหลักสูตรระดับสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ : 2551 , หน้า 36-38) ที่กล่าวว่า สถานศึกษามีภารกิจหลักในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ สถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และดำเนินการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติในการจัดการเรียนการ

สอนในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาต้องออกแบบและบริหารหลักสูตรให้มาตรฐานเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณภาพตามมาตรฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของบาทหลวงวิริยะ สุเสงี่ยม (2549 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรควรจัดอบรมให้ความรู้เรื่องหลักสูตรแก่นุคลากรครู และผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญในเรื่องหลักสูตร เป็นผู้ให้ความรู้และคำแนะนำ ควรจัดให้มีการวางแผนงานร่วมกัน มีคณะกรรมการติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ควรประชาสัมพันธ์และเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งสนับสนุนมากขึ้น และควรทำการปรับปรุงหลักสูตรให้พัฒนา สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และสังคม

2) ด้านครู โดยภาพรวมครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แสดงว่า สถานศึกษามีการส่งครูเข้ารับการอบรมสัมมนา การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน มีการระดมทรัพยากรในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และมีการสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพของแต่ละบุคคล มีการอบรมโดยใช้เทคนิควิธีการใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพของตน ตลอดจนสถานศึกษามีการจัดครูเข้าสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถของครูแต่ละคนซึ่งสอดคล้องกับประสิทธิภาพการใช้ครูของ สมศักดิ์ คงเที่ยง (2548 : หน้า 124-127) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาจะดำเนินการไปในทิศทางที่ถูกต้องผู้บริหารเองต้องใช้นุคลากรให้คุ้มค่า และมีประสิทธิภาพโดยการวิเคราะห์ตัวบุคคลให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ มีการพัฒนาคุณภาพบุคลากรโดยการส่งเข้ารับการอบรม สัมมนา พัฒนาความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอนัน กัณนาง (2545 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพนั้นครูผู้สอนต้องได้รับการอบรม สัมมนา หรือประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งต้องมีการวางแผน ประสานงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเพื่อร่วมกันพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

3) ด้านการนิเทศภายใน โดยภาพรวมครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แสดงว่า ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศภายในโรงเรียน มีการนิเทศติดตามเป็นระยะๆ และมีการตรวจสอบ ประเมินผลการนิเทศเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดวงจรเดมมิงของซึกา ชิชิรุสึ (2551: <http://eduserv.ku.ac.>) ที่กล่าวว่า วงจร PDCA ประกอบด้วย การวางแผนอย่างรอบคอบเพื่อการปฏิบัติอย่างค่อยเป็นค่อยไป แล้วจึงตรวจสอบผลที่เกิดขึ้น วิธีการปฏิบัติใดมีประสิทธิภาพที่สุด ก็จะจัดให้เป็นมาตรฐาน หากไม่สามารถบรรลุ

เป้าหมายได้ ก็ต้องมองหาวิธีการปฏิบัติใหม่หรือใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิมและสอดคล้องกับคู่มือการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพศึกษาโรงเรียนมาตรฐานสากล (กระทรวงศึกษาธิการ : หน้า 14 – 15) ที่กล่าวว่า หลักการนิเทศระบบคุณภาพต้องอาศัยหลักการมีส่วนร่วมให้ทุกฝ่ายได้ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา เพื่อบรรลุเป้าหมายต้องใช้เทคนิคการนิเทศแบบ Coaching เพื่อกระตุ้นการพัฒนาระบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม กระจายอำนาจ และเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และสร้างแรงจูงใจให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ

4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน โดยภาพรวมครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แสดงว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถประเมินผลการเรียนรู้อย่างเป็นระบบตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล และสามารถนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ : หน้า 20 – 23) ที่กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตรนำไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจผลการเรียน สถานศึกษาต้องมีกระบวนการจัดการที่เป็นระบบเพื่อให้การดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และให้ผลการประเมินที่ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการประเมินภายนอกตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาได้ สถานศึกษาจึงควรกำหนดหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของอินทิมา โยคิกานนท์ (2553 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เริ่มจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ การอบรม สัมมนา และมีการนิเทศภายในเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจนำไปปฏิบัติได้จริง ส่งผลทำให้ครูสามารถประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

2.ครูที่มีเพศ ต่างกัน มีความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการโรงเรียนในอำเภอเขียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3.ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการโรงเรียนในอำเภอเขียงกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 โดยภาพรวม ไม่

แตกต่างกัน และรายด้านแตกต่างกันคือด้านนิเทศภายใน จึงนำค่าคะแนนเฉลี่ยไปทำการเปรียบเทียบ พบว่าครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี กับ ครูที่มีประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของครูต่อสภาพการดำเนินงานวิชาการ ด้านการนิเทศภายในแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความพึงพอใจมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป สอดคล้องกับงานวิจัยของจินดา ทรัพย์เมฆ (2549, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่าเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุภาพ วาทีทอง (2551, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร ในรายด้านแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ด้านการบริหารหลักสูตร

ควรมีวิเคราะห์สภาพปัญหาของการเรียนในห้องเรียนจากหลายด้านแล้วนำมาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาสถานศึกษาควรมีการประเมินผลหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอเพื่อเป็นการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับผู้เรียน และบริบทของสถานศึกษาของแต่ละแห่ง แต่ละสถานศึกษาควรมีหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อของนักเรียน

2. ด้านครู

ควรมีการส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเอง ตามความถนัดและความสนใจ จากการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด การศึกษาต่อในระดับต่างๆ ควรมีการลดภาระงานที่ไม่จำเป็นและงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อให้ครูได้ทำหน้าที่สอนได้อย่างเต็มเวลา ขวัญและกำลังใจและความเชื่อมั่นร่วมทั้งการมีเครือข่ายมีความจำเป็นต่อการพัฒนาครู ครูควรนำเทคโนโลยีใหม่ๆ สื่อ ICT มาช่วยพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้บทเรียนเข้าใจได้ง่าย และช่วยแก้ไขปัญหาขาดแคลนครูผู้สอนสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก

3. ด้านการนิเทศภายใน

ควรมีการวางแผนและดำเนินงานนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ และมีการจัดเก็บข้อมูลการนิเทศอย่างเป็นระบบเพื่อประเมินผลการดำเนินงานและเป็นแนวทางในการวางแผนในปีการศึกษาต่อไป

4. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน

การวัดผลประเมินควรมีการวัดผลตามสภาพจริงให้ตรงกับผู้เรียน และใช้เครื่องมือการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้การวัดผลประเมินผลมีความเที่ยงตรง ตลอดจนนำผลการวัดผลและประเมินผลนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน และพัฒนาผู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล มีการวัดผลประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนแต่ละบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

กมล ภู่งาม. (2544). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิพย์พิบูลย์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

จินดา ทรัพย์เมฆ. (2549). ความพึงพอใจของครูในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย.

ชนิกา เขียวสุตร. (2551). วงจร PDCA. [http : //eduserv.ku.ac.th/km/index.php](http://eduserv.ku.ac.th/km/index.php).

ชำนาญ ท้วมพงษ์. (2550). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกิ่งอำเภอเนินมะปราง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดระยอง เขต 1. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธนาวดี มณีเสวต. (2550). ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้าน
มาบตาพุด จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

นวรรตน์ ทิพย์ธนาสาร. (2547). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 1. วิทยานิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

บันลือ พลพันธ์. (2550). สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. วิทยานิพนธ์.
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

บาทหลวงวิริยะ ผู้เสี่ยม. (2549). การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑล
ราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษา.

สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2548). การบริหารงานบุคคลและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.
กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์และสดีวิดีโอ จำกัด.

อนัน กัณนาง. (2544). พฤติกรรมการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของผู้บริหาร
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่เอย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อนุภาพ วาทีทอง. (2551). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
คันนายาว กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อินทิมา โยติกานนท์. (2553). การพัฒนาการดำเนินงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลโรงเรียน เต่า
งอยพัฒนศึกษา อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.